

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

nymi non valuit, tanquā lata ab eo, qui amplius nullam habebat super hoc potestatem, ex quo semel functus fuit officio suo. arg. in d. l. index postquam: Item quia dispensatio semel facta reuocari non potest cōtraria voluntate dispensantis. gl. in c. ex eodem. de elect. in sexto. ¶ Rursus ¶ secunda presentatio, & institutio valet post primam presentationem, quae habuit institutionem episcopi, quando prima presentatio, & institutio facta fuit de nō idoneo, alioquin si sit facta de idoneo, secunda institutio, & presentatio dī inualida, & nulla, vt in c. quod autem. de iur. pat. vbi Abb. in ver. si. & aduerte. & c. dicit, qd ex sola institutione primus institutus consequitur ius plenum in beneficio, vt in c. si tibi absenti. de preb. in sexto. ita qd post illam institutionem non valet institutio alteri facta etiam cum traditione possessionis, quāvis aliud sit in rebus prophanis. arg. l. quoties. C. de rei vend. ergo a fortiori secunda institutio erit nulla, si primo institutus fuit immissus in possessionem, ex mente Abb. ibi: Sed in casu nostro D. Vincentius fuit idoneus ad hōi beneficium de iure cōi, vel saltem ex dispensatione sibi concessa, quae fuit legitima, & de iure valida, vt ex praemissis apparet, ergo secunda institutio nulla fuit. ¶ Nec obstat, qd secunda institutio debet dici valida, ex quo prima fuit ipso iure nulla, & de eius nullitate notoriē constabat, & ideo secunda fieri potuit nō citato dicto D. Vincētio prius presentato, per ea, quae voluit Bal. in cons. suo 283. in 4. vol. & facit rex. in c. qm. extra de fil. presb. quia rīdetur verum non esse, qd prima pñ ratio, & institutio fuerit nulla, immō valida, & legitima, vt plenius supra deductum fuit: Et posito illā fuisse nullam (quod negatur) tamen non dī notoriē nulla, quoniam ex multis iuribus, & rationibus supra per me alleg. saltem infertur, qd de nullitate illius notoriē non constet. Quare debuit dictus Do. Vincen. primo loco presentatus, & institutus citari. arg. tex. cum si. in c. licet episcopus. cni ibi not. per gl. & Doc. de preben. in sexto. Ex quibus omnibus praedictis conclusio dictum D. Vincentium legitime presentatum, & institutum fuisse, ac esse potiorē, & consequenter ipsi D. Hieronymo praefendum. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Iuris patronatus quasi possessio probatur ex presentationibus.
- 2 Presentatio est fructus iuris patronatus, & ad eum, qui est in qua si possessione iuris presentandi cum bona fide, spectare debet.
- 3 Ius patronatus ex antiquissima quasi possessione, probatur etiam per famam, & indicia, maxime quando de iure patronatus alterius non constat: Et an sit verum. num. 8. vsque ad nu. 14.
- 4 Rector ecclesiae similis est usufructuario, vel usufructuario, Et quomodo. num. 26.
- 5 Possessio, vel quasi longissimi temporis quando ius, & titulum, ex quo dominium, & causa proprietatis acquiri possit, probet, & quando non. & num. 14.
- 6 Ius patronatus ex quibus alicui in ecclesia constitutum, seu acquisitum dicatur.
- 7 Construens, fundans, vel dotans ecclesiam ius patronatus non acquirit, nisi hoc animo expresso illud acquirendi, & de consensu episcopi fecerit.
- 8 Ius patronatus aduersus ecclesiam, seu cappellam, ac etiam aduersus patronum ex cursu longissimi temporis acquiri non potest.
- 9 Nisi esset cursus tanti temporis, de cuius initio memoria in contrarium non existeret.
- 10 Ius ecclesiasticum, seu spirituale contra regulas iuris communis sine titulo, quo temporis cursu praescribi possit.
- 11 Ius patronatus de iure communi laicis non debetur, neque acquiritur, nisi ex quadam gratia, & contra iuris regulas.
- 12 In ecclesia regulari cappella hodie constitui non potest, cui clericus secularis praeside debeat.
- 13 Ius patronatus in ecclesia, & cappella, quomodo, & quo temporis spatio praescribi possit.

- 14 Titulus principaliter allegatus quando, & ex quo cursu temporis probetur, & presumatur.
- 15 Ius patronatus, quando, & quomodo ex re data ecclesiae acquiritur.
- 16 Presentatio, & institutio ad ecclesiam facta expresse contra prohibitionem canonis est ipso iure nulla, nullumq; ius ex ea acquiritur.
- 17 In iure patronatus cappella, vel altaris cum constructore illius concurrat etiam ecclesia principalis, in cuius solo, & fundo cappella fuit constructa.
- 18 Et inuita ecclesia, vel eius rector constructor non potest in hac cappella aliquid facere.
- 19 In re communi socius non potest inuito alio socio quicquam facere, & melior est conditio prohibentis, & quando.
- 20 Ecclesias, & cappellas reparari facere ad episcopum, & non ad patronos spectat.
- 21 Patroni ius edificandi in ecclesia non habent, & quae iura habere dicantur.
- 22 In iure patronatus non datur petitorium, nec possessorium.
- 23 In quasi possessione iuris presentandi existens non dicitur quoad alios effectus esse in quasi possessione iuris patronatus, vt ultra presentationem alia facere possit.
- 24 Causa proprietatis probata ante discussionem causae possessorij ab sorbet causam possessionis.
- 25 Ius patronatus ad heredes transit.
- 27 Vsi fructuarius an simpliciter, & indistincte in re possit edificare.
- 28 Ecclesia sine consensu episcopi non est reparanda.
- 29 Rectori ecclesiam alterare, aut aliquid in ea facere non est permissum, nisi de scientia, & consensu patroni saltem ecclesiastici.

E P I T O M E.

Ex sola quasi possessione presentandi etiam longissimi temporis ad cappellam in ecclesia regulari positā nō probari ius patronatus laicis cōpetere: tra ecclesiam, in cuius solo, & fundo cappella est constituta, nec patronos, seu eos, qui in dicta quasi possessione presentandi existunt, nec presentatum ab eis posse in dicta cappella libere edificare, aut aliud facere, inuita dicta ecclesia, hic prolatur.

CONSILIVM VI.

IN causa iuris patronatus cappellae Sanctae Iulianae inter Abbatem ecclesiae Sancti Stephani ex una, & illos de Leonorijs ex altera pendente, prima facie videtur dicendum, quod dicti de Leonorijs sint in quasi possessione iuris patronatus, & sic ad eos libere spectet edificare, construere, & arma eorum in dicta cappella imponere, tanquā ad veros illius patronos, in primis, quia constat dictos de Leonorijs esse in quasi possessione iuris pñtandi, vt per plures pñtationes per eos factas de rectore ad dictam cappellam vacātem, de quibus in processu apparet, tñ ex quibus probatur quasi possessio iuris patronatus, vt in c. si. & in c. cōsultationibus. cum ibi no. de iur. patro. Et habetur in c. querelam. de elec. tñ pñtatio. n. est fructus iuris patronatus, vt in d. c. si. & not. in c. cum Bertoldus. de re iudi. & ideo debet spectare ad eum, qui est in quasi possessione iuris pñtandi cum bona fide, vt in d. c. cōsultationibus. & ponitur in c. cura. & in c. ex literis. de iur. pat. Et tñ istud sit ius patronatus antiquissimum, & ab antiquo tpe citra praefati de Leonorijs fuerint in quasi possessione, ex hoc probatur ipsos esse patronos, & maxime cum de iure patronatus alterius personae non constet, per ea, quae notabiliter voluit Bal. in l. cū super. C. de rei vend. & in auth. quas actiones. in fi. verb. C. de sacros. eccl. qd ad probandum ius patronatus valet antiquissima possessio, & sufficit probatio praesumptiua per famam, & per indicia: & dicit Abb. in d. c. cōsultationibus. & in d. c. querelā. de elec. qd quando non apparet de iure patronatus alterius, ille censendus est patronus,

4. nus qui reperitur in quasi possessione iuris patronatus, quoniam ecclesia non nascitur. Præterea rector ecclesie similis est usufructuario, seu usufructuario, ut est gl. in c. præfenti de off. ord. in 6. Bal. in l. 2. C. de epis. & cle. sed usufructuarius aditus lumina immittit, colores & picturas, marmora, sigilla, & si qd ad domos ornamentum pertinet, imponere, & facere potest, ut est tex. in l. equissimum. §. sed si adiu. ff. de usufruct. ergo hæc eadē in cappella, seu ecclesia rector ipsius facere poterit. Rursus ille, q. diu stetit in quasi possessione iuris patronatus, vel alterius iuris, seu in possessione rei, si funder se in titulo, allegando titulum aliquē principaliter, ex quo dñum, & ius proprietatis acquiri possit, & ad probandum illum titulum, & causam proprietatis solum probet possessionem vel quasi longissimi temporis, sufficit ad hoc, ut dicatur dominus, seu proprietarius, aut patronus, ut notabiliter uoluit Ab. i. d. c. querelā, & habetur latē per Bar. & alios in l. cū de in rem uerso. ff. de usufr. & in l. si certis annis. C. de pact. cum similibus. uis ergo cōstitit in modo pponendi, quia si principaliter proponitur dñum, uel quasi, & ad probandum illud deducatur, & probetur longissima possessio, uel quasi, & usus longissimi temporis, tunc ex huiusmodi temporis cursu probari dicif illud ius, secus si principaliter quis se fundaret in tēpore, nā tempus per se non sufficeret: sed in terminis nostris illi de Leonorijs principaliter se fundante in iure patronatus, illud principaliter deducendo, & ad probandum illud ostēdunt, & probat suā quasi possessionem iuris patronatus longissimi temporis, ut in processu apparet, ergo & c. ¶ Premissis tamē non obstantib. contrariā sententiam in casu nostro arbitror esse ueriorē, q. illi de Leonorijs nō sint dictē cappellæ patroni: & posito ē, sed non concessio, illos esse patronos, dico, q. ad eos non spectat, inscio, & inuito abbate ecclesiæ matricis, in dicta cappella edificare: ad qd dēdū moueor
 6. ex pluribus, & in primis, quia in ecclesia, seu in cappella non censetur constituti, uel acquisiti ius patronatus alicui, nisi ex fundatione, uel cōstructione, uel dotatione, uel ex priuilegio, ad nō. in c. pia mētis. 16. q. 7. & per Abb. & alios in rubrica de iure pat. & in d. illis debet constare, q. facta fuerint animo acquirendi ius patronatus, & de consensu episcopi, alioquin si quis simpliciter fundaret, seu cōstrueret, aut dotaret ecclesiā absq. eo, q. diceret, & probaret se fecisse animo acquirēdi ius patronatus, ecclesiā cēferetur libera & non patronata. c. significauit. de testib. cū ibi not. c. nobis. & ibi Abb. & melius per eum in c. quoniam. de iur. pat. sed non constat de cōstructione, fundatione, uel dotatione illorū de Leonorijs, nec de aliquo eorū priuilegio, ergo patroni dici nō possunt: & quāuis fortē posset probari quasi possessio iuris patronatus longissimi temporis illorū de Leonorijs, tamen
 8. ex cursu longissimi temporis aduersus ecclesiam, seu cappellā nō pōt ius patronatus acquiri, ut uolunt Io. And. in c. q. alicui. de re. iur. in 6. Mod. & Io. de Monte Murlo, & alij cōiter in d. c. querelā. Arch. in c. hortamur. 71. dist. & in c. si plures. 16. q. 7. & secundū Ab. in d. c. querelā. etiā aduersus patronū, ille, qui non est patronus, non pōt ius patronatus acquirere, q. illud nō est præscriptibile per plura ibi per eū adducta. Præterea & si uera esset illa opinio, q. aduersus patronū ille qui nō erat patronus, possit præscribere ius patronatus ex cursu tēpis, ut uidetur uoluisse Io. And. in d. c. qd alicui. quem docet magis cōiter seq. uidentur, t. tñ hoc debet intelligi uerū esse ex cursu tanti temporis, de cuius initio nō existit memoria in contrariū, quia tale tempus habet uim tituli, seu cōstituti priuilegij. arg. l. hoc iure. §. duct. cū ibi nō. ff. de aq. quot. & est. & c.
 10. Ro. i. rub. de arb. i. 20. col. Nā ad hoc, ut ius ecclesiasti

cū, seu spūale contra regulas iuris cōis sine titulo possit p̄scribi, & acquiri ex cursu temporis, requirit p̄scriptio tāti temporis, de cuius initio non existit memoria in cōtrariū, quæ supplet uim tituli, nō aut sufficit p̄scriptio longissimi temporis 40. uel 50. annorū, quia ius ecclesiasticū, uel spūale sine titulo p̄scribi nō pōt spacio longissimi temporis, qñ ius cōe resistit, ut est casus clarus, & in terminis in c. 1. de p̄scr. in 6. cū ibi not. ibiq. Domin. & alij: sed in casu nostro ius cōe resistit huic p̄scriptiōi duplici respectu, pri
 11. mo, quia in d. iure cōi ius patronat. nō pōt laicis acquiri, nec debet nisi ex quadā g̃ra, & cōtra regulas iuris, ut in d. c. qm. & ibi oēs do. de iur. patr. & in c. si quis epi scoporū. 16. q. 1. nā de iure cōi q̃libet ecclesiā p̄sumitur esse libera, & nō patronata, ut in d. c. significauit. de testi. & p. Abb. in d. c. querelā. in 2. q. 1. & nō. in d. c. pia
 12. menti. secundo respectu, qm. t. & si de iure antiquo in ecclesia regulari licitū esset cōstruere cappellā, cui clericus secularis p̄esse deberet, tñ hodie hoc dicif esse prohibitū, ut est tex. cū ibi nō. per Abb. in c. ea que §. p̄cipimus. de statu mona. ergo hæc allegatio tituli, seu p̄scriptio iuris patronatus, quā faciūt hi de Leonorijs in dicta cappella sanctæ Iulianæ, posita in ecclesia regulari sancti Stephani, dicif esse cōtra regulas iuris, illiq. ius cōe resistit. Ex qbus inferit primo, q. cū nō appareat de aliquo titulo iuris patronatus cū cōsensu episcopi, q. nō cōstat de fundatione, nec de cōstructione, nec dotatione, nec de cōcessionē aliqua iuris patronat. t. ad acq̃rēdū ius patronatus in d. cappella fuit necessarius curius tanti temporis, de cuius initio nō existit memoria in cōtrariū cū bona fide, alioquin p̄scribi seu acq̃ri aliquo alio tēporis cursu nō potuit, ut est tex. cū ibi nō. plenē in d. c. 1. de p̄scr. in 6. & cōsequenter requiritur ad minus tēpus 100. annorū, & ultra, quod tēpus dicitur esse tēpus longæ uetatis hominis, l. si. C. de sacros. eccl. & habetur per glo. Domini. & alios in d. c. 1. Infero & secūdo, quod t. licet ad probandum, & p̄sumēdum titulū principaliter allegatū sufficiat aliā tēpus longū, seu longissimū, uidelicet 10. uel 20. seu 30. uel 40. annorum, iuxta ea, que hñr in d. l. cū de in rem uerso. ff. de usufr. & in d. l. si certis annis. C. de pact. cū sim. tñ quando sumus in iis, quibus ius cōmune resistit, prout est in casu nostro, requiritur usus, seu quasi possessio tāti tēporis, de cuius initio memoria in cōtrariū non existit, ut uolunt Moderni Papien. in tract. iuris patr. in fi. illius, in pen. col. ubi hoc in terminis nris per plura optime probat. Cū itaq. in casu nostro nō cōstet, neq. probatū sit pro parte illorū de Leonorijs de cursu, uel usu, seu quasi possessione tāti tēporis, sequit. q. eorū allegatio tituli iuris patronatus nō dicif aliquo modo probata ex usu, & quasi possessione iuris patronatus, nec etiā ex fundatione, nec ex cōstructione, nec ex dotatione, nec ex priuilegio de qbus nō cōstat, neq. probatū fuit. ¶ Et quis ex processu fortē diceret cōstare de quodā salario rectori dictę cappellæ ab illis de Leonorijs annuatim soluto, seu cōstituto, tñ propter hoc nō dicitur, nec dici pōt acq̃
 13. sitū ius patronatus, quia t. requiritur, q. id. q. datur ecclesiæ, def. pro dote, & dotis noīe, nō aut simpliciter: itē q. expresse detur aīo acq̃rendi ius patronatus, ac interueniēte cōsensu, & auctoritate episcopi, ut habetur per Abb. & alios in d. c. quoniam. in c. nemo. de consecr. dist. 1. & i. c. cū sicut. de p̄scr. eccl. uel alt. & ideo cōcludēdū ē dictis de Leonorijs nullū ius patronat. in dicta ecclesia p̄petere, siue cōsiderentur causæ, ex qbus acquiritur ius patronatus, iuxta ea, q. habēt in rubrica extra de iure patrona. & per gl. & doc. in d. c. pia mentis. siue cōsideretur usus, seu quasi possessio cursus, tēporis quadragita, quinquaginta, uel sexaginta annorū principaliter, siue incidenter ad probandum titulū iuris
 c. patronatus

patronatus principaliter allegatur. ¶ Tertio infertur ex prædictis, quod dicta capella dominus Hieronymus qui est clericus secularis, nullum ius habet tanquam rector institutus, & quod omnis presentatio, & institutio de illo facta, si qua facta fuit, nulla est, & ipso iure non tenet, & nullum ex ea ius ipsi potuit acquiri. c. 1. de reg. iur. in 6. ex quo facta fuit expresse prohibitiō canonis, arg. l. non dubium. C. de legib. l. quemadmodum. C. de agricol. & censu. lib. 1. 1. Nam canon prohibet in ecclesia regulari cappellam erigi, & construī, ad quam clericus secularis possit institui, & ordinari, ut est rex. in d. c. ea, que. §. præcipimus. ibi; Abb. & propterea infertur, quod etiam ex cursu longissimi temporis non potuit dominus Hieronymo, nec alteri, ut rectori ius aliquod dicta cappella acquiri, nec etiam ex usu, seu cursu illius temporis potuit probari, aliquis titulus principalis pro parte dicti domini Hieronymi allegatus, argumento d. c. 1. cū ibi not. de præscrip. in 6. & habetur per Modernos in d. trac. in fin. in pen. col. & ideo si alicui in dicta cappella dici potest competere ius patronatus, profecto dicendum est, illud competere ipsi Abbati, & ecclesie matri, in cuius solo, & fundo ea constructa fuit, ut in c. ad audientiam. de eccl. ædific. glo. in c. ad apostolicos. 12. q. 2. Cald. in consi. 5. de relig. do. & consequenter abbatia ius commune pro se habet, & ius suum dicitur in iure cōstitutum. ¶ Secundo principaliter ita moueor, nā posito est, sed non p̄cesso, dictos de Leonorijs aliquo respectu esse patronos, vel ex dotatione vel ex alia causa, tñ in iure patronatus hmoi p̄currit etiam abbatia, & ecclesia matrix rōne fundi, & soli, in quo cappella fuit, & est posita, atq; constructa, ut ad oculum patet, & credo satis clare fuisse probatum, & ex processu constare, quia t̄ cū constructore cappelle in iure patronatus cōcurrit etiam ecclesia principalis, puta abbatia, in cuius solo, & fundo cappella fuit constructa, ut in d. c. ad audientiam. de eccl. ædific. glo. in d. c. ad apostolicos. Cald. in d. consi. 5. cū sim.

16 ex quibus infertur, t̄ quod cum ius patronatus dictæ cappelle sit commune inter dictos Leonorijs, & ipsam ecclesiam principalem, seu matricem, iuxta ea, quæ habentur in rub. de iur. patr. per Abba. & alios, & in locis proximè allegatis, ipsi de Leonorijs in dicta cappella non possunt de iure aliquid facere, inuita ecclesia matrice, & sic inuito abbate, ad quem spectat omnis cura, & sollicitudo monasterij. c. nullam. 18. q. 2. quoniam t̄ in re communi unus socius inuito alio non potest aliquid facere, nec construere, & melior est conditio prohibētis, & hoc quādo alter ex socijs uellet uti re cōi ad usum non destinātū. l. fabinus. cū glo. & l. si ades. cū gl. ff. commu. diuid. Bar. in l. 1. §. nūciatio. ff. de no. ope. nūcia. & in l. serui electione. §. 1. & ibi do. meus Sozi. in 1. col. ff. de le. 1. sed cappella sã æt̄e Iuliane p̄cipaliter non fuit p̄structa ad usū ædificandi, sed ad cultū diuinū, ergo dicti de Leonorijs inuito abbate ecclesie non possunt in dicta cappella ædificare, seu p̄struere. ¶ Tertio adduco tex. in c. unico. 10. q. 3. ubi t̄ ad episcopum spectat facere, quod ecclesia, & cappellæ reparentur, & non ad patronos, quia oīs cura, & sollicitudo ad episcopū pertinet, & facit, quod habetur 10. q. 1. & c. oēs. de p̄f. dist. 1. cū si. ¶ Quarto inter iura, quæ dantur à iure, & p̄tuntur ipsi patronis, de quibus in rub. ext. de iur. pa. & in d. c. p̄iæ mentis, nō reperitur, quod patroni possint ad libitū formā ecclesiæ amovere, & mutare, in illa ædificare, & reparare, solū. n. dicuntur habere ius p̄sentandi rectorē ad uacantē ecclesiā. c. f. c. illud. c. qm̄, & c. quod aut. de iure patr. Item ius alimenta percipiendi tēpore necessitatis, ut in c. qui eunque. 16. q. 7. Item ius reuerētiæ, & honorem infundēdo, & procedēdo d. c. p̄iæ mentis. c. nobis. de iur. patr. nec nō ius defendēdi bona ecclesiæ, nec dilapidē

tur, ut in c. filijs. 16. q. 7. & in d. c. nobis. cū ibi no. ergo cōcludendū est, quod ipsi patronis non competit ius ædificandi in ecclesia, seu cappella patrona, cū hoc non reperitur iure cautum, & ideo quod à canone non est expressum, nec nos debemus dicere, arg. l. si seruū. §. nō dixit prætor. ff. de acq. har. potuisset. n. canon de hoc exprimere, sicut de alijs exp̄ssit, si uoluisset hoc ius etiam ad patronos ratiōe iure patronatus spectare, & arg. c. ad audientiam. de decim. cū ibi no. l. unica. §. si uerō. C. de cad. tol. & tex. cū ibi no. in l. cum p̄tor. ff. de iudicijs. & ex his infero, quod cum in hoc non def, nec reperitur petitoriū, quia in patronis istud ius nō datur, nec reperitur, non est etiam in casu isto dare quasi possessionē, nec remedium possessorij, quia tūc ē dare, & reperire possessorij, quando est dare, & reperire petitoriū, arg. l. 1. §. 1. ff. de acq. pos. & traditur per Cyn. in l. non epistolis. C. de proba. ¶ Quinto, t̄ quāuis dicti de Leonorijs dici possint esse in quasi possessione iuris patronatus respectu iuris, & quasi possessionis p̄sentandi, prout conati fuerūt probare, faciēdo fidem de pluribus eorum presentationibus, iuxta tex. cū ibi not. in d. consultationibus. & in c. f. de iure pat. & in d. c. querelā. cum ibi no. & in c. cū Bertoldus. de re iud. non tamen ex hoc sequitur, quod omni respectu, & quoad omnes effectus etiam ultra effectum presentationis ipsi debeant dici patroni, & esse in quasi possessione iuris patronatus, sed ipsi solum erunt, & sunt defendēdi in illa quasi possessione, in qua reperiuntur, & nō ultra, adeo, quod quoad alios effectus non dicentur esse in quasi possessione, & ultra presentationem nō poterunt aliquid facere per textum cum ibi no. in c. cum olim. in fin. & in c. auditis. in fine. de p̄script. ergo ipsis non dicitur concessum liberē in dicta cappella ædificare, & alia facere quæ ius p̄sentandi nō concernunt. ¶ Præterea & sexto t̄ dicti de Leonorijs aliquo respectu conati fuerūt probare se esse in quasi possessione iuris patronatus, & ipse Abb. alijs respectibus probauit etiam se esse i quasi possessione dictæ cappellæ, & iuris illius, ut in processu patet, & ulte rius etiam cōstat de proprietate iuris patronatus abbatiæ in dicta cappella ex fundatione, quia in eius solo, & fundo cappella fundata fuit, ut in d. c. ad audientiam. i. c. uobis. de iur. patro. & in d. c. p̄iæ mentis. cū ergo ante discussionē causę possessorij confiterit de proprietate iuris patronatus dictæ abbatiæ, causā proprietatis debet causā possessionis absorbere, & pronūciandū est ad fauorē proprietarij, ueriq; patroni, & p̄cipue cū ille actus quasi possessionis, super quo lis p̄det, nō fuerit probatus. c. cū dilectus. de cau. pos. & propr. cū ibi no. & habetur per Abb. in d. c. consultationibus. de iur. patr. & Moder. Papin. in d. tracta. in uer. alicui competēs. in 19. q. ¶ Et quamuis ex prædictis pateat responsio ijs, quæ supra in contrarium primo loco adducta fuerunt, tñ specialiter respondendo primo non obstat, quod illi de Leonorijs fuerint diu, & lōgo tempore in quasi possessione iuris patronatus, quia licet probetur de quasi possessione cuiusdā Leonardi, nō tamē fuit probatum, quod dñs Hieronymus, & eius fratres fuerint heredes dicti Leonardi, cuius persona mediante ad ipsos ut ad heredes peruenerit ius patronatus, prout fuit necessariū probare, cum t̄ ius patronatus transeat ad heredes, ut in c. 1. cum ibi no. extra de iur. patro. Secundo respondeo, ut colligitur ex supra dictis in primo fundamēto ad fauorē abbatis factis, quod ex quo nō apparet de proprietate iuris patronatus illorū de Leonorijs, sed solū de sua quasi possessione lōgi, seu lōgissimi tēporis, nō autē temporis, de cuius initio nō existit memoria in p̄riū, hæc quasi possessio nō prodest eis ad p̄scribēdū ius patronatus, nec ad probādū allegationē iuris patronatus, nec ad p̄sentandū.

presumendum ipsos fuisse patronos, & maxime cum de iure patronatus abbatia rone fundi constare dicatur. Præterea dicti de Leonorij probantur fuisse soli in quali possessione iuris pñtandi, & nō aliorū iurū patronorum, vt dixi supra in quinto funda. ergo &c. Non obstat secundum, q̄ rector ecclesiæ, seu capellæ dī esse similis usufructuario, vel vsuario, quia respon-

26 detur, q̄ quamuis similis sit, nō tñ dī esse usufructuarius, nec vsuarius, nam omne simile non est idem. l. quod nēua. ff. de positi. & ibi Bar. ergo ex diuersis nō est inferendum iuribus vulgaribus, non. n. similis est usufructuario simpliciter, sed fm quid, videlicet quo ad faciendum fructus suos, vt in d. c. præfenti. per gl. & Bal. in d. l. omnes. C. de episc. & cler. Non est igitur verum simpliciter, q̄ sit usufructuarius, nec procedit argumētum de uno ad alium alio respectu. arg. l. hoc legatum. ff. de leg. 3. cum ibi not. Secundo dico, q̄ vsu fructuarius f simpliciter, & indistincte nō adificat in re, quia alterando, & mutādo faciem, & formam rei, non potest adificare, quia sic diceretur facere deteriorem conditionem dñi etiam in melius cōmutando, vt in l. hætenus. in fi. cum seq. l. usufructuarius notum. l. acquissimum. ff. de vsu. l. iunc. l. fi. cum ibi no. ff. de vsu, & habita. Præterea f abq̄ consensu ep̄i ecclesiæ non est reparanda, quia hæc cura, & sollicitudo ad ep̄m spectat. d. c. vnico. 10. q. 3. & c. l. & per totum. 10. q. 1. c. omnes. de consec. dist. 1. Posset etiam fore attē tari, quod t rectori non sit permissum alterare ecclesiā, seu aliquid in illa facere, nisi de scientia, & consensu patroni, saltem ecclesiastici, ad quē spectat habere curam, & defensionem ecclesiæ. c. filijs. 16. q. ult. ne contingat ecclesiā damnificari, vt ibi, & argu. c. & plantare. §. in ecclesijs. de priuilegiis. & in d. c. ad audientiam. de eccl. adif. Præterea, vt dictum fuit supra in primo fundamē. in tertia illatione, in hmoi cappella nō potuit institui clericus secularis, quia canon hoc prohibet. d. c. ea, quæ §. præcipimus. & ibi Abb. ergo in illa non potest aliquid vt rector facere, cum nullū in ea ius habeat. l. non dubium. cum sim. C. de legib.

27 ¶ Non obstat ultimum argum. q̄ sufficiat allegatio cæ, & tituli iuris patronatus, & ad illius probationē sufficiat probare quasi possessionē diuinā, & lōgissimū tps, vt per Abb. in d. c. querelā. cū si. supra alleg. quia ex ijs, q̄ plene dicta sunt supra in primo fundam. hoc remanet resolutū. Ex his itaq̄ existimo oīno esse iudicādū ad fauorē abbatī, seu abbatie, in cuius solo, & fundo cappella est cōstitutā, cōtra, & aduersus illos de Leonorij prætenfos patronos. Laus Deo.

28 S. V. M. M. A. E.

29

1 Canonici, qui prius ad canonicatum cum assignatione loci, & stalli fuit à capitulo receptus, præfertur ei, qui postea fuit receptus. & num. 6.

2 Maxime si tpe receptionis neuter esset in ordine sacro constitutus. Et quid, si uterque tempore suæ receptionis esset ordinatus. Quid si extaret consuetudo, seu statutum, quod prior in receptione præferretur posteriori recepto, non habita distinctione aetatis, ordinis, aut alterius qualitatē. num. 7.

3 Præcedentia ratione ordinis, vel receptionis inter canonicos acquisita in quibus consistat.

4 Canonicus antiquior dicitur respectu receptionis, non autem respectu acquisitionis canonicatus.

5 Præcedentia inter canonicos pōt dici esse quid spirituale, et ecclesiasticum, seu consuetudo, quod inter canonicos prior in receptione præferatur etiam illi, qui prius fuit ad maiorem ordinem assumptus, ualet.

6 Recipi ad canonicatum, & præbendam à capitulo non potest, qui pacifice, & quiete non possidet.

7 Pacifice, et iuridice quis propter litis pēdētiā possidere nō dicitur. Et quæ litis pēdētiā hoc operetur.

8 Etiam si lis indebita, & non iuridice mota fuerit.

10 Interloquutoria, quæ quoad partem in rem iudicatam transiit, non potest ad instantiam partis reuocari, nec etiam ex officio, quando res integra esse desit, & ius ex ea parti fuit acquisitū.

11 Statutum, quod primo receptus in ecclesiā, & inter canonicos præferatur secundo recepto, intelligitur de uerē, non autem fide, & improprie recepto.

12 Homo fingere non potest.

13 Capitulum statuere, ac cō fingere pōt, statuendo tamē, & nō aliter.

14 Capitulum non de per se, sed cum episcopo statuit.

15 Actus in præiudiciū iuris iand alteri quæsti non potest retrotrahi.

16 Fictio translatiua, quæ fit de tempore ad tempus cum præiudicio iuris alterius, & extremis nō existētib. habilibus, fieri non pōt.

17 Appellatio alternatiue interposita ad plures indices ualet, & ad mittitur, & adiecta clausula optione sibi retenta, coram quo maluerit appellationem prosequi, infra quod tempus appellans possit eligere, & declarare.

18 Quid si hæc clausula non esset adiecta.

19 Et an appellans, pendente tempore ei dato ad eligendum, & declarandum, possit ab appellato prauenire, & num. 23.

20 Eligendi ius infra certum tempus uni competens non potest ab altero, nisi illo tempore finito, auferri.

21 Appellatus quando potest appellatorem prauenire.

22 Causarum beneficiorum, in quibus de prouisione ecclesiæ faciendā agitur, appellationes sunt coram Papa cognoscendæ, & infra quæ tempora.

24 Stylus curiæ, quod appellatus posuit appellatorem prauenire, quomodo procedat.

25 Dilatio congrua secundū locorum distantiam ad producendū iura sua dari debet, alioquin à denegata dilatione posset appellari.

ERITOME habetur §. in sumim. num. 1. vsque ad nu. 3.

CONSILIVM VII.

1 N cā sup præcedētia inter Ioannē Tēperā, & Nicolai de Tolledo canonicos in curia vertēte, proponit dīctū Nicolai pri' fuisse à capitulo receptū, eiq̄ locū in illo, & stallū in choro prius fuisse assignatū, & iō infer ipm Nicol. p̄fato Ioāni p̄ferendū esse, primò ex dispōne iuris cōis, q̄a regula est, q̄ qui prior est tpe, potior est iure. l. qui affidiis. C. qui potio. in pig. hab. & ibi, ac. ff. p totū, & r̄a. qui prior. de reg. iur. in 6. q̄ r̄a ē inter receptos ad ecclesiastica locū habet. c. 1. cū ibi no. de maio.

2 & obe. ¶ Sed t hoc probat. arg. tex. in c. statum. de maio. & obe. a p̄rio, vbi primò ordinatus, & t in receptione fuit posterior, p̄ferri priori recepto, ergo si receptionis tpe nullus sit in ordine sacro cōstitutus, p̄cedere debet ille, qui prius fuerit à capitulo in canonicū receptus. Si verò uterq̄ tpe suæ receptionis esset ordinatus, tūc p̄ferri is, qui ad maiore ordinē fuit promotus, quīs alius fuisset prius receptus, vt in d. c. 1. & d. c. statum. ibiq̄. Doct. cōiter hoc sequunt: Sed in casu occurrēti receptionis tpe neuter erat ordinatus, & Nicolaus ante Ioannē à capitulo fuit receptus, ergo quīs Nicolaus in adipiscēdo canonicatū fuerit vltimus, tñ debet ipsum Io. p̄cedere, qm̄ quoad p̄lationem, seu p̄cedentiā in sedendo, & in alijs ad canonicos spectatibus nō attēdit tempus promotionis, seu quo ius canonicæ acquisitionis, sed tempus receptionis, vt in dictis iuribus, & sequunt Host. & alij in c. 1. de treg.

3 & pac. In quibus t aut consistat hæc p̄cedentia, q̄ vel rōne ordinis sacri, vel rōne receptionis acquisitionis, declarat satis not. Abb. post Inn. d. c. 1. de maio. & obe. vbi inq̄t eā p̄sistere in sedēdo, in scribēdo, in r̄idēdo, in sigillādo, necnō i p̄ceptione p̄bēdæ. iuxta cū ē. de p̄b. in 6. vel in collatione p̄bendarū, & in simil. posset ēt explicari i optione p̄bendarū, iuxta terminos c. fi. de cōsuet. in 6. vbi antiquiores graduū p̄feruntur

4 in optādo, & t antiquiores intelligi respū receptionis, nō aut acquisitionis canonicatū, dicit. n. ibi glo. in ver. antiquiores nō atate, sed tpe, quo militauerunt